

PROP DE VOSALTRES

Un altre cop, l'eutanàsia

Benvolguts diocesans,

És una mala notícia que el Congrés dels Diputats segueixi endavant amb la tramitació de la Llei orgànica de regulació de l'eutanàsia perquè la vida humana no és un bé a disposició de ningú. Eixe és el sentir de l'inici de la reflexió publicada el passat dia 14 de setembre per la Comissió Executiva de l'Episcopat espanyol.

L'escrit conté vuit paràgrafs que, amb brevetat i concisió, torna a deixar clara la posició de l'Església catòlica sobre l'acabament de la vida humana i la pretensió de voler posar-hi fi a requeriment d'una part interessada. Sovint, a algunes persones, molesta molt que es digui que aquest acte és un assassinat perquè trenca de manera abrupta amb la vida d'un ésser humà; d'altres, prefereixen que l'Església guardi silenci i acati tota norma, encara que la considerin totalment injusta, ja que atempta contra les veritats bàsiques de la fe i de la moral; i n'hi ha d'altres que se senten satisfetes aplicant a la seva conveniència la llibertat d'expressió, i que en la pràctica diària solen pontificar sentenciant que el bo per a uns és nociu per a uns altres.

Deixem, però, a un costat els prolegòmens i anem a l'essencial de la llei i de la reflexió episcopal. Pel que fa a la meua persona i al meu ministeri vull deixar nítida la postura i la invitació en el mateix sentit a tots els catòlics: la vida és

en mans de Déu, des de la procreació fins a la mort natural. La defensa de la vida humana està per sobre de tot i ningú en pot disposar —ni de la pròpia ni de la dels altres— al seu arbitri. Per tant, no accepto el suïcidi, l'homicidi o l'assassinat de ningú. Tampoc, per descomptat, l'eutanàsia. Els cristians procurem acompanyar i compartir que la vida estigui plena de sentit i a la recerca de la felicitat per a tothom.

Podeu trobar amb facilitat la breu reflexió dels bisbes que ara comento. L'hauríeu de llegir, perquè és un bon resum per a la informació i per a la formació de la consciència de tots els catòlics. És una altra repetició del que sempre ha afirmat l'Església. L'última vegada va ser el mes de novembre passat amb la publicació de **Sembradors d'esperança. Acollir, protegir i**

acompanyar en l'etapa final de la vida, tal com ja en vaig fer esment —al cap de poques setmanes de publicar-se— en un comentari dominical. També en anys anteriors i des de diferents organismes s'ha dit el mateix. L'objectiu és que es conegui la posició de l'Església en aquest tema. No es tracta d'un atac contra ningú sinó d'una defensa de la vida per a tothom.

En el text que comentem hi ha una frase que ha tingut molt de ressò en la nostra societat: «No hi ha malalts "incuidables", encara que siguin "incurables"», en la qual s'advoca per una adequada legislació i aplicació de les cures paliatives que respongui a les necessitats actuals que encara no són plenament ateses. Insisteix, a més, que l'anomenat «dret d'eutanàsia» és propi d'una visió individualista i reduccionista de l'ésser humà i d'una llibertat desvinculada de la responsabilitat.

D'altra banda, la pandèmia que continuem patint ens ha fet adonar que som responsables els uns dels altres, que l'elogi als metges i altres sanitaris ha estat pel seu interès a cuidar i salvar vides i que la fragilitat humana que hem experimentat durant aquest temps és una oportunitat per reflexionar sobre el significat de la vida, la cura fraterna i el sentit del sofriment i de la mort.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Pregària setmanal per les vocacions a Sant Llorenç

La Delegació de Pastoral Vocacional del Bisbat de Lleida organitza cada diumenge a partir del 4 d'octubre una «hora santa» per les vocacions.

Es tracta de mitja hora de pregària en presència i adoració de l'Eucaristia, en silenci, espurnejada per algunes breus cites de l'Esclat i algun petit cant meditatiu.

Res de nou pel que fa a la forma i una perenne novetat, pel que fa a la presència del Senyor,

que fa que tot sigui nou (Ap 21,5). Serà a les 19.30 h, a la parròquia de Sant Llorenç de Lleida.

La Delegació de Pastoral Vocacional també ofereix la possibilitat d'unir-vos virtualment a la celebració, amb una retransmissió en directe per YouTube, des del canal de la delegació (on podeu trobar també d'altres materials): <https://www.youtube.com/channel/UCAYsxa-ZzErNFETTYMxEkmiA>.

Tot i això, no podem oblidar que, sense internet, també ens podem unir «en el nom del Senyor» (Mt 15,20) i tenir la certesa de ser escoltats.

CERCA DE VOSOTROS

De nuevo,
la eutanasia

Estimados diocesanos:

Es una mala notícia que el Congreso de los Diputados siga adelante con la tramitación de la Ley Orgánica de regulación de la eutanasia, pues la vida humana no es un bien a disposición de nadie. Ese es el sentido del inicio de la reflexión publicada el pasado día 14 de septiembre por la Comisión Ejecutiva del Episcopado español.

Dicho escrito contiene ocho párrafos que, con brevedad y concisión, vuelve a dejar clara la postura de la Iglesia católica respecto al final de la vida humana y a la pretensión de que alguien acabe con la misma a petición de parte. A algunos molesta mucho que se diga que este acto es sencillamente un asesinato porque rompe de forma abrupta con la vida de un ser humano. Otros prefieren que la Iglesia guarde silencio y acate toda norma aunque la considere totalmente injusta porque atenta contra las verdades básicas de la fe y de la moral. Otros se sienten satisfechos aplicando a su conveniencia la libertad de expresión; en la práctica diaria suelen regalar carnets sentenciando que lo bueno para unos es nocivo para otros.

Dejemos a un lado los prolegómenos y vayamos a lo esencial de la ley y de la reflexión episcopal. En cuanto se refiere a mi persona y a mi ministerio quiero dejar nítida la postura y la invitación en el mismo sentido a todos los católicos: la vida está en manos de Dios, desde la procreación hasta la muerte natural. La defensa de la vida humana está por encima de todo y nadie puede disponer a su antojo la propia o la ajena. Por tanto no acepto el suicidio, el homicidio o el asesinato de nadie. Tampoco, por supuesto, la eutanasia. Los cristianos procuramos acompañar y compartir que la vida esté plena de sentido y en busca de felicidad para todos.

Podéis encontrar con facilidad la breve reflexión de los obispos que ahora comento. La deberíais leer todos. Es un buen resumen para información y para la formación de la conciencia de todos los católicos. Es otra repetición de lo que siempre ha afirmado la Iglesia. La última vez fue el pasado mes de noviembre con la publicación de **Sembradores de esperanza. Acoger, proteger y acompañar en la etapa final de la vida**. Ya me hice eco en un comentario dominical a las pocas semanas. También en los años anteriores y desde distintos organismos se ha dicho lo mismo. La pretensión es que todos conozcan la posición de la Iglesia en este sentido. No se trata de un ataque contra nadie sino de una defensa de la vida para todos.

En el texto que comentamos hay una frase que ha tenido mucha resonancia en nuestra sociedad: «No hay enfermos "incuidables", aunque sean "incurables"» en la que se aboga por una adecuada legislación y aplicación de los cuidados paliativos que responda a las necesidades actuales que no están plenamente atendidas. Insiste, además, en que el llamado «derecho de eutanasia» es propio de una visión individualista y reduccionista del ser humano y de una libertad desvinculada de la responsabilidad.

Por otra parte, la pandemia que seguimos padeciendo nos ha hecho caer en la cuenta de que somos responsables unos de otros, que el elogio a los médicos y demás sanitarios ha sido por su interés en cuidar y salvar vidas y que la fragilidad humana que hemos experimentado todos en este tiempo constituye una oportunidad para reflexionar sobre el significado de la vida, el cuidado fraterno y el sentido del sufrimiento y de la muerte.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Un Domund diferent

Comencem un nou curs, i amb ell moltes il·lusions i projectes, després d'uns mesos molts durs i inestables a nivell mundial, però poc a poc ens anirem acostumant a la «nova normalitat».

Han canviat moltes coses en les nostres vides, però hem de continuar avançant, el món no es para, la pobresa, la gana, les guerres, la ignorància, el maltracte, continuen formant part de les nostres vides i no ens podem aturar, no podem mirar cap a un altre costat, quan hi ha molta gent que sofreix. Hem de continuar mirant als ulls i estenent la mà, amb les mateixes ganes i il·lusió que abans de la pandèmia.

La nostra fe fa que revisquem el desig de Jesús «Estimeu-vos els uns als altres, tal com jo us he estimat», per tant no podem estar tancats en nosaltres mateixos, ni en la nostra zona de confort, hem de mirar més enllà i obrir el nostre cor al món.

Octubre, mes missioner per excel·lència i el proper diumenge celebrarem la Jornada del Domund, El Dia Mundial de les Missions, per recordar la «missio ad gentes». Aquesta jornada també pretén reafirmar amb l'oració i amb la caritat a través dels donatius com fer front a les necessitats espirituals

i materials dels pobles més desfavorits i portar l'Amor de Jesús a tots els racons del planeta.

Enguany, la jornada estarà marcada per la pandèmia, però no per això hem de deixar de recordar a tots aquells missioners/es que van sortir de la seva terra quan van sentir la Crida del Senyor. Des de la Delegació de Missions del Bisbat de Lleida estem al costat dels nostres missioners/es. Aquesta Jornada del Domund recordem d'una manera especial als que estan lluny de casa, 23 religiosos i laics de la nostra diòcesi estan escampats arreu del món. La missió és allà on el Senyor ens envia, només hem de saber escoltar.

Des de la Delegació de Missions, durant tot l'any, donem a conèixer la tasca i els diferents projectes en els països de missió i de com tots nosaltres els podem ajudar. La gran majoria d'aquestes missions poden ser una realitat gràcies als donatius, però també amb els voluntaris que viatgen als països de missió i durant un temps estan al servei d'aquella missió, i també de la pregària. Més informació a delegaciomissions@gmail.com.

Eva Jorge

Delegació de Missions de Lleida

Funeral diocesà per les víctimes de la pandèmia
el 18 d'octubre a la Catedral

La diòcesi de Lleida celebrarà, el diumenge 18 d'octubre, una missa funeral per tots els difunts de la Covid-19 de la diòcesi. La cerimònia tindrà lloc a les 19 h a la Catedral. Aquesta celebració estava prevista per al passat 26 de juliol però va quedar suspesa pel confinament perimetral ordenat per la Generalitat a causa d'un

augment alarmant de casos. El Bisbe ha demanat la col·laboració dels sacerdots perquè «proporcionin el nom de persones difuntes per la Covid-19, si la família hi està d'acord, per individualitzar i fer més propera la pregària diocesana». També està previst que durant aquesta celebració s'inauguri la nova il·luminació del temple.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

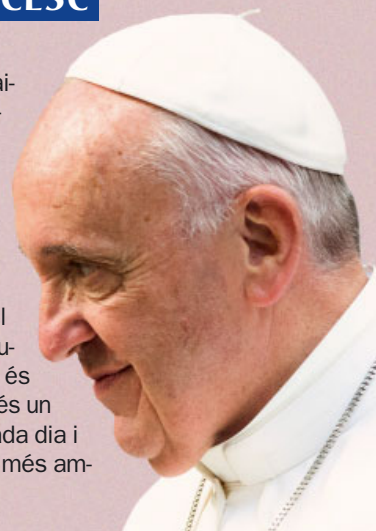
@Pontifex: «Quan l'amor a pares i fills està animat i purificat per l'amor del Senyor, llavors es fa plenament fecund i dona fruits de bé a la pròpia família i molt més enllà d'aquesta» (26 de juliol).

@Pontifex: «La profecia neix quan ens deixem provocar per Déu, no quan gestionem la nostra pròpia tranquil·litat i ho mantenim tot sota control» (26 de juliol).

@Pontifex: «El veritable pelegrí és capaç de caminar al pas de la persona més

lenta. I Jesús és capaç d'això. Jesús és el nostre company de pelegrinatge. Respecta la nostra situació, no accelera el pas. És el Senyor de la paciència» (26 de juliol).

@Pontifex: «El Regne del Cel és el contrari de les coses superflues que ofereix el món, és el contrari d'una vida banal: és un tresor que renova la vida cada dia i l'expandeix cap a horitzons més amplis» (26 de juliol).

Reclamen un model integral en l'atenció als temporers

Un any més, Arrels Sant Ignasi i Càritas Diocesana de Lleida han participat en la campanya de temporers de la ciutat de Lleida als pavellons 3 i 4 de Fira de Lleida. Enguany, la implicació de les entitats ha estat en la gestió de l'acollida i en el servei de menjador. En total, una seixantena de persones voluntàries s'hi ha implicat i sis persones contractades més han liderat l'equip tècnic durant tot el període, des de principis de juliol fins a mitjans de setembre. La crisi sanitària ha evidenciat la realitat d'aquest col·lectiu i ha posat de manifest la necessitat d'un nou model d'acollida de persones temporeres a la ciutat de Lleida.

Des d'Arrels Sant Ignasi i Càritas Diocesana de Lleida fan una valoració molt positiva de la implicació de totes les persones que voluntàriament han participat d'aquest projecte, especialment entre els joves, fet que demostra com bona part de la societat lleidatana se sent interpel·lada en la necessitat de trobar una solució a una situació que es repeteix cada estiu. Tanmateix, les entitats també fan palès que l'actual és un model caduc i que no soluciona el problema d'arrel, i emplacen a totes les administracions i als diversos agents socials implicats a començar com més aviat millor un treball conjunt que doni lloc a la creació d'un model d'acollida integral, estable, de futur i digne per a totes les persones.

En aquesta línia, Arrels Sant Ignasi i Càritas Diocesana de Lleida consideren que és el moment de posar els fonaments perquè la propera primavera no

es torni a produir una conjuntura similar, una realitat que fa massa anys que va succeint-se a la ciutat de Lleida. I és que les entitats mostren preocupació per la forma improvisada amb què s'ha abordat la situació, havent de multiplicar esforços per poder donar una resposta adequada, tot i les dificultats afegides per la Covid-19.

Aquesta és una de les reivindicacions que es porta fent des de fa quasi 20 anys, període en què s'ha treballat per l'acollida de persones que arriben per treballar en la campanya. Entre tots i totes cal dirigir els esforços perquè Lleida sigui, veritablement, una ciutat d'acollida i hospitalària, amb l'objectiu que les persones treballadores que arriben a la nostra ciutat trobin el suport i l'acompanyament necessaris per viure la campanya amb condicions humanament dignes.

REFLEXIONS

El transhumanisme: cercant substituir la fe en Déu

Nick Bostrom (1973), el màxim exponent del moviment de transhumanisme, el defineix com «un moviment cultural, intel·lectual i científic que afirma el deure moral de millorar la capacitat física i cognitiva de l'espècie humana i d'aplicar les noves tecnologies a l'home, de tal manera que es puguin eliminar els aspectes no desitjats i no necessaris de la condició humana com el sofriment, la malaltia, l'envelliment i, fins i tot, l'ésser mortal».

La fe en la tecnologia substitueix la fe en Déu. En aquest punt, la crítica del transhumanisme a les tradicions religioses i espirituals no conté cap novetat. Reprodueix mimèticament alguns aspectes de la crítica positivista i, en particular, comtiana, de l'estadi religiós i, de la crítica marxista del segle XIX. Es contempla la tradició religiosa com un obstacle al desenvolupament científic i tecnològic i, a la vegada, com un mur al progrés social i a l'emancipació de la humanitat mitjançant la tecnologia.

Des del transhumanisme es pretén atendre els grans problemes socials que assetgen la humanitat, com la pobresa, la injustícia, la desigualtat i, també, el canvi climàtic, però es considera que el progrés de les tecnologies i la seva aplicació, lliurement consentida, orientada al millorament físic, cognitiu i moral constitueix un factor essencial per trobar les solucions a aquests immensos problemes del present.

El transhumanisme ofereix un nou relat en aquest supermercat esgotat d'ideologies i d'utopies. No es presenta, a si mateix, com una utopia *low cost*, ni com un gran relat d'últimes existències. Es presenta, públicament, com un relat nou que conté una visió nova i una clau de futur. Així, doncs, el transhumanisme connecta amb la sensibilitat postmoderna, però, la transcendeix, perquè recupera el vector utòpic de la modernitat, però la seva no és una utopia de caire social, polític i revolucionari a l'estil de Karl Marx (1818-1883), sinó una utopia que té el seu fonament en la ciència i en les biotecnologies.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

Joan Viñas impartirà la sessió inaugural de l'IREL amb inscripció prèvia

El doctor Joan Viñas impartirà, el divendres 16 d'octubre, la lliçó inaugural de l'IREL (Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida) a l'edifici del Rectorat de la Universitat de Lleida. La sessió obrirà el cicle de conferències «La interioritat» aquest curs 2020/2021. La lliçó inaugural amb el títol «La interioritat sana» tindrà lloc a les 19 h. El cicle de conferències està organitzat per l'Institut d'Estudis Ilerdencs, la Diputació de Lleida, la Fundació Joan Maragall, la Universitat de Lleida i l'IREL. Malgrat que l'entrada és lliure, la situació sanitària obliga a l'IREL a portar un control d'assistència i a limitar l'aforament. Les persones que vulguin assistir han d'enviar un correu electrònic amb les dades personals (nom, cognoms, DNI, telèfon i e-mail) a l'IREL: irelleida@gmail.com o trucar al tel. 973 281 538.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2 (o bé: Fets 1,12-14) / SI 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d' Aragó.

13. ■ Dimarts [Ga 5,1-6 / SI 118 / Lc 11,37-41]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster.

14. ■ Dimecres [Ga 5,18-25 / SI 1 /

Lc 11,42-46]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe.

15. □ Dijous [Sir 15,1-6 / SI 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i dra. de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadessa.

16. ■ Divendres [Ef 1,11-14 / SI 32 / Lc 12,1-7]. Santa Hedvig (Eduvi-

gis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Gal, abat, apòstol de Suïssa; sant Galdric, agricultor occità, patró dels pagesos catalans; sant Bertran, bisbe de Cominges.

17. ■ Dissabte [Ef 1,15-23 / SI 8 / Lc 12,8-12]. Sant Ignasi d'Antioquia,

bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.; santa Exupèria, mr.

18. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 45,1-46 / SI 95 / 1Te 1,1-5b / Mt 22,15-21]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.; santa Trifònia, emperadriu.

Diumenge XXVIII de durant l'any (A)

COMENTARI

Convidats a un banquet de casament

La imatge d'un banquet és també usual a la Bíblia per indicar el Regne de Déu, la festa que Déu prepara per als homes. I així a l'evangeli veiem com un rei convidava al banquet de casament diversos ciutadans que no hi volien anar. Tenien coses més importants a fer: *Anar al seu camp, als seus negocis* i fins i tot alguns són capaços d'agafar els enviats, maltractar-los i matar-los. Però això no fa desistir el rei de fer el seu banquet. Vol que hi participi molta gent: *Aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom que trobeu*. I ho van fer així: Van fer entrar bons i dolents. Queda clar que participar en el banquet és fruit de la invitació gratuïta del rei, sense cap mèrit de les persones convidades. És clara l'aplicació a tots nosaltres: Som convidats pel Senyor a participar del seu Regne, que no deixa de ser una gran festa; no ens convida a patir sinó a gaudir d'un gran banquet, sense cap mèrit nostre. Però ens demana que ens posem el vestit de festa (n'hi havia un sense vestit de festa), que donem fruits de justícia, de fidelitat a Déu, que portem un estil de vida que posi en pràctica l'ensenyament de Jesús. Qualsevol altra conducta no respon a la invitació del Senyor (*traieu-lo fora a la fosca*).

D'aquest banquet ens en parla també la primera lectura, però ja en la seva dimensió futura, final: *Faré desaparèixer el vel de dol que cobreix tots els pobles; engolirà per sempre la Mort, esborrarà les llàgrimes de tots els homes*. El Regne de Déu del qual participem ja en aquesta vida és el regne de la vida, de la resurrecció, de l'absència de llàgrimes i de mal; és el banquet de la salvació. Pau va viure sempre amb aquest vestit de nocces i podem dir que ja va fer una experiència d'aquest Regne futur: *Sé viure enmig de privacions i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito*. Per a ell l'únic important era treballar pel Regne de Déu, ser fidel a l'ensenyament de Jesús relativitzant totes les altres coses d'aquest món esperant gaudir de la plenitud d'aquest Regne.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 25,6-10)

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i succulents, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: «Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat», perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

▶ Salm responsorial (22)

R. *Viuré sempre a la casa del Senyor.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh sí! La vostra bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,12-14.19-20)

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 22,1-14) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: «Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill: envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: "Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa." Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat.

Mentrestant digué als seus homes: "El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom que trobeu." Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats».

▶ Lectura del profeta Isaïas (Is 25,6-10)

El Señor todopoderoso brindará a todos los pueblos en esta montaña un festín de pingües manjares, un festín de vinos excelentes, de exquisitos manjares, de vinos refinados. Y quitará en esta montaña el velo que tapaba a todos los pueblos, el sudario que cubría a todas las naciones: destruirá para siempre la muerte. El Señor Dios secará las lágrimas de todos los rostros, y la ignominia de su pueblo la borrará de toda la tierra; porque el Señor ha hablado. Aquel día se dirá: Éste es nuestro Dios, de quien esperamos que nos salve; éste es el Señor, en quien esperamos. Alegrémonos, gocémonos, porque nos ha salvado. Pues la mano del Señor reposa sobre esta montaña.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *Habitare en la casa del Señor por años sin término.*

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan todos los días de mi vida, / y habitare en la casa del Señor por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,12-14.19-20)

Hermanos, sé carecer de lo necesario y vivir en la abundancia; estoy enseñado a todas y cada una de estas cosas, a sentirme harto y a tener hambre, a nadar en la abundancia y a experimentar estrecheces. Todo lo puedo en aquel que me conforta. He hecho bien, sin embargo, en haceros cargo de mi tribulación. Mi Dios, a su vez, proveerá colmadamente a vuestra indigencia, según sus riquezas, en Cristo Jesús. A Dios, Padre nuestro, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,1-14) (Versión abreviada)

En aquel tiempo Jesús se puso a hablar de nuevo en parábolas a los sumos sacerdotes y a los senadores del pueblo diciendo: «El reino de Dios es semejante a un rey que celebró las bodas de su hijo. Envio sus criados a llamar a los invitados a las bodas, y no quisieron venir. Mandó de nuevo a otros criados con este encargo: Decid a los invitados: Mi banquete está preparado, mis terneros y cebones dispuestos, todo está a punto; venid a las bodas. Pero ellos no hicieron caso y se fueron, unos a su campo y otros a su negocio; los demás echaron mano a los criados, los maltrataron y los mataron. El rey, entonces, se irritó, mandó sus tropas a exterminar a aquellos asesinos e incendió su ciudad. Luego dijo a sus criados: El banquete de bodas está preparado, pero los invitados no eran dignos. Id a las encrucijadas de los caminos y a todos los que encontréis convidadlos a la boda. Los criados salieron a los caminos y recogieron a todos los que encontraron, malos y buenos, y la sala de bodas se llenó de invitados».